

Sygnatura akt XI C 2148/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Wojnar

Protokolant: Małgorzata Kotulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

oddala powództwo

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w pozwie z dnia 20 września 2012 r. domagała się zasądzenia od pozwanej J. J. kwoty 1.708,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała,

że dochodzona wierzytelność pochodzi z umowy kredytu zawartej z poprzednikiem prawnym powoda.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zarzucając brak legitymacji procesowej czynnej.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowych, Sąd oddalił wszystkie wnioski dowodowe strony powodowej, albowiem zaofiarowane przez nią w poczet materiału dowodowego kserokopie dokumentów, niepotwierdzone za zgodność z oryginałem, nie posiadają mocy dowodowej i jako takie nie stanowią dowodu. Tym samym wobec przedłożenia przez stronę powodową jedynie dowodów w postaci kserokopii nie potwierdzonych za zgodność z oryginałem Sąd nie był w stanie ustalić stanu faktycznego. Jednocześnie Sąd pominął wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości, albowiem dowód ten był nieprzydatny do stwierdzenia dowodzonych okoliczności. Wbrew wnioskowi powodowego funduszu biegły księgowy nie może opiniować na podstawie dokumentów niezłożonych do akt sprawy, z którymi nie mógł zapoznać się ani Sąd, ani strona przeciwna, a ocena mocy dowodowej kserokopii złożonych do akt sprawy nie wymaga wiadomości specjalnych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną żądania strony powodowej był art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe i 509 k.c.

W myśl art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel,

a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przechodzą wówczas na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie sporna była legitymacja procesowa czynna, pozwana zakwestionowała bowiem – w sprzeciwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym- jej istnienie.

Odnosząc się do tej kwestii wskazać należy, że aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tym uprawnieniem jest legitymacja procesowa czynna (wyrok s. apel. w Poznaniu z 17.05.2005 r., I ACa 1202/04, LEX nr 175186). Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie

w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że przejęła prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej twierdzenia te nie zostały w żaden sposób wykazane. Przede wszystkim, dowody przedłożone przez stronę powodową na wykazanie jej legitymacji procesowej zostały przedłożone w formie kserokopii nie potwierdzonych za zgodność z oryginałem. Tymczasem, ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd w tym zakresie wyraźnie wskazuje, że kserokopia nie stanowi dokumentu. Brak poświadczenia kserokopii za zgodność z oryginałem powoduje, że nie ma ona mocy dowodowej (por. wyrok SN z dnia 16 czerwca 2000 r., IV CKN 59/00, LEX nr 533122, wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08, LEX nr 584200). Ponadto, dołączone przez nią do pozwu kserokopie dokumentów stoją w sprzeczności z tymi twierdzeniami. Przedłożone kserokopie dokumentów nie wskazują, że ich przedmiotem była dochodzona wierzytelność. W szczególności do umowy przelewu wierzytelności nie został dołączony załącznik zawierający listę przelewanych wierzytelności, a sama umowa nie wskazuje, że przedmiotem umowy przelewu była dochodzona wierzytelność. Nadto umowa sprzedaży wierzytelności, której kserokopię dołączono do pozwu, jest umową warunkową. W myśl § 4 umowy wierzytelności wskazane w umowie przechodziły na kupującego z chwilą uznania rachunku bankowego sprzedawcy umówioną ceną. Tymczasem, strona powodowa nie wykazała, że zapłaciła umówioną cenę, czyli że został spełniony warunek wskazany w umowie. Poza tym, wskazać należy, że według powoda (vide uzasadnienie pozwu) nabył on przedmiotową wierzytelność od (...) S.A., który z kolei powstał z przekształcenia spółki (...) Sp. z o.o. Jednocześnie powód wskazał, że wierzytelność ta wynika z umowy zawartej przez pozwaną z (...) S.A. Tymczasem, stroną dołączonej do pozwu w formie kserokopii umowy o wydanie karty kredytowej nie był żaden z tych podmiotów, tylko (...) Bank (...) S.A. Oznacza to, że strona powodowa – wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu (art. 6 kc i art. 232 kpc) – nie wykazała, że nabyła dochodzoną wierzytelność. W szczególności nie udowodniła, że (...) Bank (...) S.A. przelał swoją wierzytelność z tej umowy na rzecz (...) S.A. (czy też (...) Sp. z o.o.), a ta z kolei spółka na stronę powodową. Samo twierdzenie strony nie jest wszakże dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z 22.11.2001 r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44).

Strona powodowa nie wykazała również istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, ograniczając się do podniesienia głośnych twierdzeń w tym zakresie i przedkładając jedynie kserokopie dokumentów i to takie, które nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez reprezentującego stronę powodową profesjonalnego pełnomocnika. Wskazać przy tym należy, że według strony powodowej dochodzona wierzytelność wynika z umowy o kredyt przeznaczony na zakup dóbr konsumpcyjnych w sklepie (...). Tymczasem, dołączona do pozwu umowa jest jedynie umową o wydanie karty kredytowej i nie wynika z niej jakiegokolwiek zadłużenie pozwanej.

Tym samym, mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.